

СТОРИНКАМИ ІСТОРІЇ

3 Днем народження,
рідний коледжу!1 СЕРПНЯ КОМПАНІВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ
СВЯТКУВАТИМЕ 100-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

Сьогодні ВСП «Компаніївський фаховий коледж ветеринарної медицини БНАУ» один з кращих у підготовці ветеринарних спеціалістів, які працюють як в різних регіонах нашої держави, так і далеко за її межами. Ми впевнені, що заклад з такою базою біографією і традиціями ще довго буде alma mater висококваліфікованих спеціалістів ветеринарної медицини.

А починалася історія заснування нашого закладу зі створення агрошколи в місті Новоукраїні. На початку 20-х років минулого століття на території тодішнього СРСР почали створюватися перші агрономічні школи. З архівних матеріалів відомо, що завідувач Новоукраїнським районним відділом Народної освіти Михайло Несторович Некрутяк підняв питання про відкриття в м. Новоукраїні сільськогосподарської школи. Він відзначав, що роль агрошколи в майбутньому буде велика. Учнями повинні бути діти незаможників, селян-хліборобів, які понесуть сільськогосподарську освіту на село. З доповіддю на таку тему М.Н. Некрутяк виступив перед Новоукраїнською радою робочих, селянських та червоноармійських депутатів, після чого було ухвалено відкрити Новоукраїнську агрошколу. Помешкання та необхідні меблі придбали за шкільні кошти. 1 серпня 1921 року було урочисте відкриття Новоукраїнської профагрономічної школи ім. Леніна, на котрому були присутні 80 учнів, представники та гості. 20 серпня почалося навчання, яке було протягом зимового періоду.

Умови навчання були важкі, тим більше, що це був рік неврожаю, але навчання йшло більш-менш нормально до весни, а з весною постало перед школою ряд питань: про землю, яка потрібна була школі, про матеріальну базу як місце, де учні змогли б теорію прикласти до практики.

Почалися клопоти за землю, які увінчалися успіхом. Школі було відведено 135 десятин землі та садибу, що знаходилась у 8-ми верстах від Новоукраїнки, колишню економію поміщика Анташкевича. Пізніше 30 десятин було віднято під агроцентр. У цій економії, завдяки пильному догляду колишніх робітників поміщика, усі будівлі збереглися в цілості, які потім було передано разом з мертвою реманентом школі. Живого реманенту спочатку не було, так як коней, ревізованих у куркулів, потім забрали і передали по власності.

Весною 1922 року увесь колектив школи: учителі, учні та службовці перейшли на ферму для практичного навчання. Повіт звернув увагу на такий стан колективу (всі голодували) і віддав школі в оренду млин, який теж належав колишньому поміщковику Анташкевичу і знаходився вже тоді на шкільній садибі. У вересні 1922 року Новоукраїнській агрошколі через уповноваженого Окросоцзабезпечення було відведено в оренду користування всі будівлі, що до того часу заняті були Новоукраїнською богодільною.

У серпні 1923 року відбувся перший випуск. Усього закінчило школу 14 учнів. З цієї кількості 6 поїхало до вузів: 2 до Одеси і 4 до Єлсавету.

Надалі школа розвивалася. Відомо, що 1925/26р. школа мала 2 підприємства – газогенераторний млин та майстерню штучної вошини, шкільний будинок (раніш була земська богодільня) мав великі кімнати, в котрих розміщувалися класи.

У 1921 році, коли школа організувалась, їй передано невеличку бібліотеку районним відділом народної освіти, а пізніше з ліквідацією соціальної школи – і книгозбірню останньої. «Книги

з'єднаної книгозбірні являють собою белетристику і сільськогосподарську літературу, але таку відстапу, що в сучасний мент зовсім не відповідає запитанням сучасної сільгоспшколи. В настоячий мент ця бібліотека не функціонує на підставі того, що багато книжок учнями розібрано по руках і не повернуто, а частина книжок, що залишилась, зовсім загубила свою вартість. Вчительська бібліотека зовсім невелика. Книжки поступають до неї в залежності від матеріальних умов школи. Придбали декілька книг по марксизму, а також підручників, які були необхідні викладачам на 1925/26 рік». Всього налічувалось 260 книг. З них белетристики – 129, фахових – 131. Отримано 8 таблиць по бджільництву та 10 підручників по спецдисциплінах.

Крім агрономії, садівництва, машинознавства, в агрошколі викладали такі дисципліни: тваринництво з ветеринарією, загальне тваринництво, галузеве тваринництво, ветеринарію і зоогігієну, організацію сільського господарства, бджільництво.

Для обслуговування шкільного господарства залучали учнів на добровільних началах з кожної із груп. У 1933 році агрошкола реорганізована в Новоукраїнській ветеринарній технікумі. Він розміщувався у декількох будівлях між вулицями Леніна, Чапаєва і храмом Олександра Невського. Більшість навчальних приміщень були одноповерхові, глинобитні. До технікуму передали приміщення колишнього манежу (з часів військових поселень).

Під час німецької окупації у будівлях технікуму німці розмістили лазарет для своїх поранених вояків, а поряд – цвинтар для померлих. У 1942 році цвинтар перенесли до скверу біля храму Олександра Невського. Біля технікуму лишилася лише могила комдива О.Ю. Соколова, який потрапив в полон і помер після операції в німецькому лазареті.

З матеріалів Кіровоградського обласного архіву відомо, що коли німецько-фашистські війська відступали в березні 1944 року, підірвали майже всі навчальні споруди технікуму, в тім числі і манеж.

Після Другої світової війни технікумі відновили навчання. Першим післявоєнним директором був призначений І.М. Біда, який пропрацював з квітня 1944 року до середини жовтня 1945 року. Проводилися роботи з відновлення навчально-матеріальної бази та підготовці технікуму до навчання.

У 1945 році прийняли на навчання 60 учнів. Заняття проводились в прилаштованих житлових будинках, які до війни були зайняті під квартири. Світло в навчальні корпуси подавала міська електростанція. Всього технікумі мав 9 будинків і клініку.

На вересень 1947 року в технікумі працювало 15 викладачів: 10 викладали спеціальні дисципліни, 4 загальноосвітні, 1 – військову підготовку. Не вистачало обладнання. Для проведення практичних занять з анатомії та патологічної анатомії використовували трупи тварин, які загинули, і тому студенти часто ходили в райветлікарню і баклабораторію для досліджень. І хоч в бібліотеці нараховувалося 3305 примірників книг, не було підручників

з анатомії сільськогосподарських тварин, спеціальної патології і терапії, епізоотології, паразитології, хірургії, акушерства, фармакології. Технікумі також мав трактора ХТЗ і плуга. На клініці технікуму утримували 7 робочих коней, 4 тварини ВРХ, 2 вівці.

На початку п'ятидесятих років Новоукраїнський ветеринарний технікумі розміщувався в п'яти пристосованих приміщеннях, які були мало придатні для навчальної діяльності. Крім цього, він мав шість будинків, які використовувалися як гуртожитки для учнів та квартири для викладачів.

Навчальну практику учні технікуму проходили в пристосованій ветеринарній клініці, в якій проводився амбулаторний прийом усіх видів тварин. А ще навчальна практика проводилася в навчальному господарстві, а також в колгоспах, які знаходилися недалеко від Новоукраїнки. Для демонстрації та узагальнення кращого досвіду роботи, сучасного на той час обладнання, організації роботи в тваринництві проводилися екскурсії на тваринницьку ферму радгоспу «Більшовик». Патологічний розтин та препарування з анатомії проводилися на худобомогильнику та ветеринарній лабораторії.

У кінці п'ятидесятих років почали проводитися підготовчі роботи із розбудови технікуму. Директор неодноразово відвідував відділ архітектури в місті Кіровограді. Планувалось побудувати навчальний корпус на 500 студентів; приміщення для навчальної клініки, яка б змогла забезпечити проходження практики; лазні і пральню; поповнити господарство продуктивними тваринами (коровами, кіньми, свиньями); забезпечити повне укомплектування бібліотеки; кабінетів навчальними наочними посібниками. Та цим планам в стінах Новоукраїнського технікуму не судилося здійснитися...

У 1963 році із Новоукраїнки навчальний заклад переведено до Компаніївки, де на той час звільнилося приміщення райкому партії. З цього часу починається новий відлік в історії нашого закладу.

Технікумі стає не тільки навчальним, а й культурним осередком селища.

Хочеться добрим словом згадати тих викладачів, які не злякалися трудностей і працювали з перших днів закладу на новому місці, а саме: Василя Володимировича Бафталовського, подружжя Салогубів, Людмилу Василівну Міхову, Михайла Сидоренка та першого директора закладу Миколу Івановича Балана.

Доводилося вести нелегку боротьбу за існування технікуму в Компаніївці. Міністерство сільського господарства весь час піднімало питання про переведення технікуму до Олександрівки. Але серед життєвих негараздів було багато

позитивних моментів.

Василь Володимирович Бафталовський з гумором згадає про те, що з транспорту на той час у розпорядженні мали лише одного коня. Це була, дійсно, знаменита тварина, бо в історії технікуму вона відіграла немалу роль. Піддослідних тварин тоді практично не було. Тому справжньою знахідкою для всіх став кінь. Звали його Буцефал, він мав темно-сірий окрас, був дуже витривалим і працьовитим. Якби в Компаніївці була місцева книга рекордів, то його б занесли на перше місце. На тварині не було «живого» місяця, де б не практикувалися студенти «ставити уколи». Буцефал залишався довго загальним улюбленцем. Частенько біля коня фотографувалися, його часто малювали. Студенти вивчали майбутню професію на муляжах і плакатах, а також за картинками підручників. Про таку клініку, яка існує зараз, доводилось тоді лише мріяти.

Зміни на краще відбулися з приходом на посаду директора Григорія Миколайовича Гордієнка. Він згуртував навколо себе колектив однодумців, фанатів своєї справи. За керівництва Григорія Миколайовича були відремонтовані та обладнані кабінети, гуртожиток, їдальня, спортивний зал, бібліотека, студентський клуб.

У 1991 році побудовано навчально-виробничу клініку з потужною матеріальною базою. Тут є лабораторії, класи, операційна зала, манеж, склади для зберігання кормів. А ще на клініці утримують свиней, корів, овець, кроликів, вівсюків, нутрій, курей і навіть страусів. Коледж має свій машинний-тракторний парк, пасіку, стаціонар-репродуктор, доїльний зал, господарський двір.

Самі студенти кажуть: «Те, що ви нам розповісте в аудиторії, ми забудемо, з того, що покажете, дещо запам'ятаємо, а залучивши в безпосередній процес роботи медика-ветеринара, ви даєте нам реальну професію». Це любить цитувати і директор коледжу Григорій Миколайович Гордієнко.

Практичний досвід, який студенти отримують у навчальному закладі, цінують не лише в Україні, а й у країнах Європи.

Збулася мрія Г.М. Гордієнка: підняти технікумі до другого рівня акредитації – коледжу.

Унікальний навчальний заклад із столітньою історією святкує свій ювілей.

Тож хочеться сказати: «З Днем народження, рідний коледжу!»

А. ФОМІЧЕНКО, викладач коледжу.

О. МАКАРЕНКО, завідувач бібліотекою коледжу.

На знімку: директор Компаніївського фахового коледжу ветеринарної медицини Г.М. Гордієнко; випускники технікуму 50-х років.

Змінювати істотні
умови договору
- протизаконноНОТАТКИ З ЧЕРГОВОЇ СЕСІЇ
КОМПАНІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

І ще одне. Наявна колізія виникла якраз в день народження нашої газети – будемо її все ж таки вважати районно-отегівською, тобто, такою, що є формальним надбанням всієї громади, хоч газета й носить нині статус приватного видання. Невідомо, що наші мужи державні ще придумують, щоб свою роботу показати – то роздержавлення ЗМІ, то децентралізація громад, то ще щось. Як бачимо, нічого гарного поки що з цього не вийшло. Так от, саме 21 липня газеті виповнилось 88 (зверніть увагу на цифри) років з часу заснування. Нагадаємо: видання не видавалось тільки в часи гтле-рської окупації. Символічно, що в так званій нумерології вісімка означає безкінечність, а дві вісімки? Не дивлячись на атмосферу містицизму, що оточує цю цифру, сама вона дуже матеріалістична і практична: чесність, холодний розрахунок, фінансове благополуччя, стабільність і безпека – все це у «вісімці». І дай Бог, щоб це збулось, незважаючи на нинішні тимчасово складні для нашого видання часи.

Ну, а щодо іншого – то сесія пройшла без особливих пригод. Хочемо познайомити з перебігом розгляду окремих питань. Депутати внесли уточнення до дохідної та видаткової частин селищного бюджету, здійснили перерозподіл обсягу бюджетних призначень на 2021 рік на суму 3 млн. 616 тис. 322 грн., в тому числі по загальному фонду 3 млн. 560 тис. 908 грн., по спеціальному – 55 тис. 414 грн. Причому, значні суми коштів отримали саме сільські громади. Причому, на реалізацію заходів, спрямованих на підвищення доступності до Інтернету в сільській місцевості, спрямовано 2 млн. 012 тис. 170 грн. Зокрема, для Виноградівки ця сума складала 124 тис. 130 грн.; Волянська – 250 тис. грн.; Гарманівка – 77 тис. 330 грн.; Зелена – 123 тис. 430 грн.; Коротяк – 120 тис. 180 грн.; Лозуватка – 250 тис. грн.; Нечаївка – 62 тис. 100 грн.; Полтавка – 250 тис. грн.; Сасівка – 151 тис. 370 грн.; Софіївка – 250 тис. грн.; Червона Слобода – 135 тис. 690 грн.; Червоноверхська – 217 тис. 940 грн.

В липні буде освоєно 603 тис. 651 грн., в грудні – 1 млн. 408 тис. 519 грн. Значні кошти спрямовані на розвиток освіти – близько 600 тис. грн., медицини – більше 340 тис. грн., соціального захисту населення – більше 200 тис. грн., культури – близько 170 тис. грн. тощо.

Депутати внесли зміни до Статутів окремих шкіл в зв'язку з позбавленням їх юридичного статусу: Софіївська ЗШ І – ІІ ст. стала філією Голубієвицької ЗШ

І – ІІІ ступенів, Зеленівська ЗШ І – ІІ ступенів стала філією Мар'ївської ЗШ І – ІІІ ступенів, Червонослобідська ЗШ І – ІІ ступенів реформована в початкову школу. Своім рішенням депутати також перейменували Компаніївську музичну школу на Компаніївську мистецьку школу селищної ради.

Відрадно, що на сесіях розпочали заслуховування звітів підконтрольних раді організацій. Так, на цій сесії розглядалось питання про роботу комунального підприємства СКП «Компаніївське». Керівник організації В.Максіменко детально розповів про безвідмовну (погодьтесь, що це так – ред.) роботу із забезпеченням водопостачання та водовідведення на території об'єднаної територіальної громади. Напрямок діяльності комунального підприємства не з легких. Та й постійно потребує удосконалення роботи, адже вимоги до якості питної води зростають щоденно. Об'єктивно скажемо, що вода на території ОТГ не відповідає високим стандартам, але те, що вона подається безперервно – велика заслуга 17 працівників комунального підприємства.

До речі, на обслуговуванні у СКП «Компаніївське» знаходиться 9 сіл та селище. Аналізуючи ситуацію з діяльності підприємства за 6 місяців цього року, В. Максіненко озвучив такі цифри. Дохід комунального підприємства за цей період року склав 971 тис. грн., в тому числі бюджетні надходження – 404 тисячі, інші – власні надходження. Найбільші обсяги витрат на заробітну плату – 650 тисяч (при тому, що 8 співробітників працюють не на повну ставку), 345 тис. грн. – оплата електроенергії. Необхідно відзначити, що за останній час СКП «Компаніївське» проведено значний обсяг робіт із реконструкції та підтримання в належному стані системи водопостачання та водовідведення. Але, за словами депутатів, які взяли активну участь в обговоренні даного питання, якість отримуваної продукції залишає бажати кращого. Серед перспективних завдань комунального підприємства – відновлення наявних систем водопостачання в селах громади, заміна залишків металевих труби в смт Компаніївка, встановлення економічно обгрунтованої ціни та досягнення стовідсоткового розрахунку за спожиту продукцію тощо.

Депутати також прийняли рішення про передачу та прийом майна, що буде використано задля благоулуччя об'єднаної територіальної громади. Зокрема, комунальному підприємству «Благоустрій смт Компаніївка» передано на утримання асфальтозмішувач, що вже працював на дорогах селища.

П. РОМАНЕНКО.